

עמ"ת 16402/02/18 - מדינת ישראל נגד אנואר אבו חריבה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

08 פברואר 2018

עמ"ת 16402-02-18 מדינת ישראל נ' אבו חריבה(עציר)

לפני כבוד השופטת נאווה בכור

העוררת
מדינת ישראל

נגד

אנואר אבו חריבה

המשיב

נוכחים:

ב"כ העוררת - עו"ד אורית לרץ

ב"כ המשיב - עו"ד יגאל בן בנימין

המשיב התייצב

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. בפניי ערר על החלטת בימ"ש קמא מיום 7.2.18 (כב' השו' אבנון בבימ"ש השלום בראשל"צ), בגדרה נעתר לבקשת המשיב לביטול זמני של צו עיכוב היציאה מהארץ שהוצא נגדו, וזאת בגין תיק פלילי 12107-04-17 (בית משפט שלום ברחובות), כב' סגנית הנשיאה, השו' אפרת פינק.

ביטול צו עיכוב היציאה מן הארץ כפוף להפקדה במזומן של 5,000 ₪, חתימה על התחייבות עצמית בסך 10,000 ₪ כמו גם חתימה על ערבות צד ג' בסך דומה.

יצוין כי המשיב נדון בגין תיק זה למאסר בפועל למשך 6 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות החל מיום 11.3.18.

2. מטרת יציאתו של המשיב מהארץ הינה, על פי טענתו, על מנת לאפשר ביקור דודו החולה בירדן, וזאת בין התאריכים 8.2.18 - 12.2.18.

3. בהחלטתו קבע כב' השו' אבנון כי העוררת לא הצביעה על ממצאים המבססים חשש להימלטות באשר חייו של המשיב בישראל, וכן לא מצא להידרש למסמכים שיבססו את טענת המשיב באשר לדודו.

עמוד 1

4. בדיון בפניי ציינה העוררת את טעמיה כמצוין בהודעת הערר והדגישה, כי נקודת האיזון השתנתה ככל שהדבר נוגע לבחינת ביטול צו עיכוב יציאה מהארץ, ולו זמני, מקום בו נדון המשיב למאסר (גם אם בעבודות שירות), כי צפוי הוא להעיד כעד תביעה כנגד נאשמים אחרים (ת"פ 12785-04-17 מחוזי מרכז), כי אינו אזרח ישראלי (אלא תושב מזרח ירושלים), וכן כי לא הציג כל מסמך שיש בו כדי לתמוך בטענתו בדבר מחלת דודו - שהוצגה כטעם לביטול איסור היציאה מהארץ, לצורך ביקורו של זה.
5. ב"כ המשיב הדגיש את המידתיות בבקשה מצומצמת ליציאה מהארץ במספר ימים בודדים, כי מרכז חייו של המשיב בארץ, באשר הוא אב ל- 7 ילדים, וכן כי הושת עליו מאסר בדרך של עבודות שירות - ואין לו כל סיבה לרצות שלא לשוב ארצה.
- לטענת ב"כ המשיב - אין בידו להציג מסמכים התומכים בטענת המשיב בדבר מחלת דודו, נוכח העובדה כי הוא תושב מחנה פליטים (שבמהלך הדיון אף לא ידע המשיב את שמו לשאלת ביהמ"ש) - ולו היו אלה בידיו היה מציגם.
6. נדרשתי לטיעוני הצדדים כמו גם להודעת הערר ולהחלטת בימ"ש קמא - והגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר להתקבל.
- הטעם המרכזי והראשון בחשיבותו הוא העובדה כי לא הוצגו כל מסמכים שיש בהם כדי לתמוך בטענת המשיב כי דודו חולה, בירדן, באופן שיש בו כדי להצדיק את יציאתו של המשיב לביקורו - וזאת לאחר שנגזר דינו למאסר (הגם שבעבודות שירות) החל מיום 11.3.18.
- טעמים נוספים שיש בהם כדי להצדיק את קבלת הערר, הם העובדה כי אין מדובר במשיב שהוא אזרח ישראלי, אלא תושב, ובקשתו הינה לצאת למדינה שאין לה הסכמי הסגרה עם ישראל.
- עוד אין להתעלם מהעובדה כי המשיב צפוי להעיד כנגד אחרים במסגרת תיק חמור בגין עבירות של קשירת קשר לפשע, חבלה בכוונה מחמירה, נשיאת נשק ושיבוש הליכי משפט (ת"פ 12785-04-17 מחוזי מרכז).
- בצד זאת אין להתעלם גם מגזר דינו של בית משפט קמא בעניינו של המשיב עצמו שנדון בגין עבירות של סיוע לאחר מעשה, כמפורט בגזר דין זה מיום 28.1.17 באופן המלמד על זהירות מתחייבת במתן אמון בו לצורך יציאה מהארץ והנסיבות שפורטו מעלה, ולו לימים בודדים.
7. נוכח כל האמור מתקבל הערר, החלטת ביהמ"ש קמא מבוטלת, וכך גם הביטול הזמני של צו עיכוב היציאה מהארץ כנגד המשיב.
8. ככל שהופקדו הערבויות בהמשך להחלטת כב' השו' אבנון מיום 7.2.18 בלבד - יושבו אלה למפקידיהם (ויובהר - אין מדובר בערבויות לצורך התייצבות למאסר בעבודות שירות אלא אך לצורך הביטול הזמני, שבטל, של צו עיכוב היציאה מהארץ).

ניתנה והודעה היום כ"ג שבט תשע"ח,
08/02/2018 במעמד הנוכחים.
נאוה בכור, שופטת